

Δώδεκα λόγοι ακύρωσης της «Συμφωνίας των Πρεσπών».*

Γράφει ο Γιώργος Ρωμανός, Συγγραφέας, ιστορικός ερευνητής.

Προεκλογικά, η ΝΔ και προσωπικά ο κ. Μητσοτάκης δήλωσαν ότι: η «συμφωνία των Πρεσπών» είναι κακή στο σύνολό της και **απαράδεκτο το γεγονός, ότι αναγνωρίστηκε «γλώσσα» και «εθνότητα»**. Ο ίδιος, στις 15/09/2018, στην ΔΕΘ, αλλά και αλλού, δήλωνε: **«Δεν μπορώ ως πρωθυπουργός να δεχτώ «μακεδονική» γλώσσα και εθνότητα –Από εκεί θα ξεκινήσει η νέα διαπραγμάτευση»**.

Σήμερα επισπεύδει δραματικά την εφαρμογή μιας «κακής», κατά τον ίδιο, «συμφωνίας». Η σχιζοφρενής πολιτική προσέγγιση: **«αναγνωρίζω κάτι ως κακό για την χώρα μου, αλλά θα το εφαρμόσω πιστά!»** εξηγείται μόνο ως εφαρμοζόμενη δουλοκτητική πολιτική. Έτσι η ΝΔ συνεχίζει την πολιτική ΣΥΡΙΖΑ, αδελφό κόμμα σε όλες τις νεο-φιλελεύθερες πολιτικές.

Η στυγνά μεθοδευόμενη αυτή νέα εθνική χρεοκοπία προστίθεται στην πολλαπλή κατοχή που ήδη βιώνουν οι Έλληνες και η οποία περιλαμβάνει τα εξής: α. τα Μνημόνια και την κατάρ-

γηση εθνικής κυριαρχίας για 90 χρόνια. β. την εξ εφόδου εισβολή και κατοχή της Ελλάδος από δεκάδες χιλιάδες παράνομους μετανάστες, ως στρατό μουσουλμάνων. γ. περί τα 80 δισεκατομμύρια ευρώ που πρέπει να πληρωθούν σε τοκοχρεολύσια στους δυνάστες-δανειστές τα επόμενα δυόμισι χρόνια. δ. την ολοκλήρωση του ξεπουλήματος των πλουτοπαραγωγικών πηγών της χώρας. Και μόνο με αυτά τα δεδομένα η κυβέρνηση της ΝΔ λογίζεται ως πεπερασμένου χρόνου.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ κατέρρευσε γιατί αγνόησε τη λαϊκή βούληση στη «Συμφωνία των Πρεσπών». **Η ΝΔ επιλέγει και αυτή να αγνοήσει τη μεγάλη πλειοψηφία του λαού που θεωρεί τη «συμφωνία» «προδοτική».** Όμως, κάθε κυβέρνηση που κόβει τους δεσμούς της με την πλειοψηφία είναι αντιδημοκρατική, και η παραμονή της στην εξουσία εγκυμονεί τεράστιους εθνικούς κινδύνους.

Εξαιτίας των προεκτεθέντων ο λαός ήδη μεταστρέφεται. Ένας κρίσιμος αριθμός ψηφοφόρων που έδωσε την πλειοψηφία στην ΝΔ **ήδη αναζητά την επόμενη πατριωτική κυβέρνηση που θα ακυρώσει την επαχθή «συμφωνία».** Έτσι, η παρουσίαση των λόγων ακύρωσης της είναι πάντοτε επίκαιρη.

Συνοπτικά, η **«συμφωνία Πρεσπών» είναι άκυρη και παράνομη:** α. με βάση το εθνικό μας δίκαιο, και το Σύνταγμα. β. με βάση τις διεθνείς αρχές «Αληθείας», «Καλής Πίστεως», «Σαφήνειας», κ.α. γ. Με σειρά άρθρων της «Σύμβασης της Βιέννης», 1969, για το «Δίκαιο των Συνθηκών».

Δώδεκα λόγοι ακύρωσης.

1. Στα έγγραφα καθηκόντων, 1993, του Μάθιου Νίμιτς, (τους κωδικούς των οποίων έχουμε κατ' επανάληψη δημοσιεύσει), υπήρχε ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΈΝΗ εντολή να διαπραγματευτεί ΜΟΝΟ για το «όνομα». Αυτό ήταν η ΜΟΝΑΔΙΚΗ διαφορά που αναγνώρισε το Συμβούλιο Ασφαλείας (ΣΑ) του ΟΗΕ, με τις αποφάσεις του, 817 και 845. **Ποτέ δεν δόθηκε εντολή στον κ. Νίμιτς να επιλύσει τις άλλες ΔΥΟ ΔΙΑΦΟΡΕΣ περί «εθνότητας» και «γλώσσας».** Ούτε είχε εντολή να υπογράψει, και μάλιστα ως

μάρτυρας, μία «Συμφωνία στρατηγικής σημασίας», όπως γράφεται στον τίτλο της. Ο κ. Νίμιτς ΔΕΝ είχε αρμοδιότητα ούτε την αιγίδα του ΣΑ ΟΗΕ για μια «στρατηγική συμφωνία» μεταξύ Ελλάδος-Σκοπίων. Το ρωσικό ΥΠΕΞ έχει καταγγείλει επανειλημμένα την μη τήρηση των αποφάσεων 817 και 845, του ΣΑ.

Έχουμε πει κατ' επανάληψη: **«δόθηκε αιγίδα περιπτέρου και χτίστηκε αυθαίρετος ουρανοξύστης.»**

2. **Θεμέλιος λίθος ψεύδους και παραβίαση της διεθνούς αρχής της «Αληθείας»** είναι η δήθεν αναγνώριση της πλαστής «μακεδονικής» γλώσσας κατά την «Τρίτη διεθνή σύνοδο του ΟΗΕ για την τυποποίηση των γεωγραφικών ονομάτων, 1977», πράγμα που ΔΕΝ συνέβη ποτέ. Αντιθέτως στην σχετική απόφαση του ΟΗΕ 17/8-7/9, 1977, γράφεται: «Οι εφαρμοζόμενες ονομασίες και η παρουσίαση του υλικού σε αυτή την έκδοση **δεν συνεπάγονται την έκφραση οποιασδήποτε γνώμης εκ μέρους της γραμματείας του ΟΗΕ**». Με αυτό τον δούρειο ίππο προδόθηκε το «όνομα», και η «εθνότητα».

3. Ο Γ.Γ. ΟΗΕ, Αντόνιο Γκουτέρες παραβιάζει συνεχώς, και σήμερα (!), την διεθνή έννομο τάξη ως εξής: **α.** Δεν ανακοινώνει τις πράξεις και τα έγγραφα αποφάσεων του ΣΑ με τα οποία αναγνωρίστηκε (αν αναγνωρίστηκε ποτέ) η ύπαρξη κράτους «Βόρεια Μακεδονία». Δεν ενημερώνει επισήμως την διεθνή κοινότητα, αν απέστειλε την επί του θέματος έκθεσή του στο Συμβούλιο Ασφαλείας, **όπως υποχρεούται** από τις Αποφάσεις 817 και 845 του ιδίου τού ΣΑ, και όπως πειστικά απαιτούσε το ρωσικό ΥΠΕΞ. **β.** Δέχτηκε (12-14 Φεβρουαρίου, 2019) στον Οργανισμό κοινή επιστολή Ελλάδος και Σκοπιανού κράτους αναφερόμενο ως «Βόρεια Μακεδονία», με τα εθνόσημα των δύο χωρών δίπλα δίπλα, ενώ χώρα με τέτοιο όνομα δεν έχει ακόμη αναγνωριστεί επισήμως από τον ΟΗΕ. **γ.** Αναρτά, σε κορυφαίες θέσεις της ιστοσελίδας unric.org, αλλά με καθημερινά τρέχουσα (!) ημερομηνία, μια παλιά ανακοίνωσή του (14/2/2019) η οποία καταλήγει ως εξής: «...η Υπηρεσία Πρωτοκόλλου των Ηνωμένων Εθνών ανακοίνωσε την επίσημη αλλαγή στο εσωτερικό του ΟΗΕ,

από Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας στο νέο όνομα Βόρεια Μακεδονία. κλπ.» Ταυτόχρονα αναρτά κατάλογο 193 χωρών μελών, με το Σκοπιανό κράτος να αναφέρεται ως «Βόρεια Μακεδονία».

Στο κάτω μέρος της ανακοίνωσης Γκνιέρτες με την δόλια διαρκώς επικαιροποιούμενη ημερομηνία διαβάζουμε: «την επίσημη [ασχολίαστο...] αλλαγή [ονομασίας Σκοπίων] στο εσωτερικό του ΟΗΕ.»

Όμως, γιατί η διευκρίνηση «στο εσωτερικό»; Κι αν τούτο ισχύει «στο εσωτερικό του ΟΗΕ» τότε πώς ονομάζεται αυτή η χώρα στο εξωτερικό; Γιατί δεν αναρτώνται, όπως προαναφέραμε, η επίσημη απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας, και η επίσημη απόφαση του ΟΗΕ αναγνώρισης του Σκοπιανού κράτους με σφραγίδες και αριθμούς πρωτοκόλλου;

Σε κάθε περίπτωση ο ΟΗΕ οφείλει να γνωστοποιήσει αμέσως και επίσημα στην διεθνή κοινότητα όλα τα σχετικά έγγραφα. Αν υπάρχουν.

Σχετική είναι και μια άλλη διεθνής απάτη. Μας λένε οι ενδοτικοί, ότι το Σκοπιανό κράτος ξεκίνησε τη διαδικασία ένταξης του στο ΝΑΤΟ και άρα αναγνωρίστηκε στο ΝΑΤΟ ως «Βόρεια Μακεδονία». Αλλά ας δουν το δημοσιευόμενο εδώ διαδικτυακό ντοκουμέντο από την ημέρα υποδοχής στο ΝΑΤΟ του Σκοπιανού κράτους.

Φωτογραφικό στιγμιότυπο (6/2/2019, ώρα 11.00) από την τελετή υπογραφής του Πρωτοκόλλου εισδοχής στο ΝΑΤΟ των Σκοπίων. **Η ίδια η ανακοίνωση το ονομάζει: «Skopje». Στη μέση, δεξιά, σημειώνεται με βέλος το ότι στη θέση γλώσσας ή εθνότητας (☐ μπήκε η Σκοπιανή σημαία. Έτσι στο ΝΑΤΟ το εν λόγω κράτος ΔΕΝ έχει αναγνωρισμένο όνομα ή γλώσσα ή εθνότητα.**

4. Αγνοήθηκε κατάφωρα η απαίτηση της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού για δημοψήφισμα ισότιμο με εκείνο του Σκοπιανού. Έτσι καταπατήθηκαν: α. το θεμελιώδες

άρθρο 1, παρ 2 και 3 του Ελληνικού Συντάγματος, και **β.** ο Καταστατικός Χάρτης του ΟΗΕ, άρθρο 2 παράγραφος 1, όπου αναγράφεται πως: «Ο Οργανισμός βασίζεται στην αρχή της **κυρίαρχης ισότητας** όλων των Μελών του.» Καταφανώς η Ελλάδα τόσο στο δημοψήφισμα όσο και σε σειρά άλλων ζητημάτων σε αυτή τη «συμφωνία» δεν απολαμβάνει το δικαίωμα της ισότητας απέναντι στα Σκόπια.

5. Ο τότε ΥΠΕΞ, Νικόλαος Κοτζιάς, σύμφωνα με το άρθρο 2 ν. 3566 (ΦΕΚ Α΄ 117/05.06.2007) «Κύρωση ως Κώδικα του Οργανισμού του Υπουργείου Εξωτερικών», είχε **περιορισμένες αρμοδιότητες**, στις οποίες **δεν συμπεριλαμβάνεται η συνομολόγηση διεθνών συνθηκών**, και γι' αυτό απαιτείται, κατά το άρθρο 5β του ίδιου νόμου, ειδική εξουσιοδότησή του. Επ' αυτού δεν έγινε καμία νόμιμη κυβερνητική πράξη.

Επιπρόσθετα, ουδέποτε η νομική υπηρεσία του ΟΗΕ εξέτασε τις υπουργικές καταγγελίες για χρηματισμό του κ. Κοτζιά, τις οποίες αρμόδιος Έλληνας εισαγγελέας **τις αποδέχτηκε και τις παρέπεμψε στη βουλή**. Ομοίως δεν εξετάσθηκαν οι κατηγορίες της αντιπολίτευσης, εντός του κοινοβουλίου, για εξαγορά βουλευτών. Όπως δεν ερευνήθηκαν και οι διεθνείς καταγγελίες για χρηματισμό, εκβιασμό, απειλή και βία στο κράτος των Σκοπίων. Αυτά παραβιάζουν τις διεθνείς αρχές περί συνθηκών, και τη Σύμβαση της Βιέννης, 1969.

Σημειώνεται, ότι **όλα έγιναν με την σιωπηρή μέχρι τέλους συναίνεση του προέδρου της Δημοκρατίας, Προκόπη Παυλόπουλου**. Έτσι, λόγοι ακυρότητας αποτελούν και οι παραβιάσεις των άρθρων 36 παρ.1 και 35 παρ.1 του Συντάγματός μας, περί αρμοδιοτήτων προέδρου Δημοκρατίας.

6. Ως προς το Διεθνές Δίκαιο, σε συνδυασμό διατάξεων των άρθρων 6, 7, 26, 27 και 46 της Σύμβασης της Βιέννης, 1969, περί του «Δικαίου των Συνθηκών» προκύπτουν, **κατ' ελάχιστον**, τα εξής: **ένα κράτος μπορεί σε εξαιρετικές περιπτώσεις να επικαλεσθεί, προς ακυρότητα μίας σύμβασης-συμφωνίας, διάταξη του εσωτερικού του δικαίου εφόσον τυγχάνουν παραβιάσεις.**

Αυτό μπορεί να γίνει από την επόμενη κυβέρνηση, αυτής που την υπέγραψε, με μία ρηματική διακοίνωση διαφωνιών και με την οποία, (η Ελλάς εν προκειμένω), μπορεί να προσβάλει την «Συμφωνία των Πρεσπών».

Ειδικότερα οποιαδήποτε επόμενη κυβέρνηση μπορεί να παγώσει την «συμφωνία», προβάλλοντας κατ' αρχάς το ότι οι αποφάσεις 817 και 845 προέβλεπαν μία και μόνο διαφορά, αυτήν για το «όνομα», και ΔΕΝ προβλέπονταν οι δύο ακόμη διαφορές περί δήθεν «μακεδονικής» γλώσσας και εθνότητας.

Πρόσθετος σημαντικός λόγος ακύρωσης είναι και το ότι η «συμφωνία» θεωρείται λήξασα, διότι εξαντλήθηκε η προθεσμία που ορίζεται ρητά σε αυτήν, έως το τέλος του 2018, για να ολοκληρώσουν οι Σκοπιανοί τις συνταγματικές τους μεταρρυθμίσεις, πράγμα το οποίο δεν έγινε εμπρόθεσμα.

7. Το διενεργηθέν δημοψήφισμα στο Σκοπιανό κράτος είναι άκυρο διότι συμμετείχε μόνο το 36,8% των πολιτών και όχι άνω του 50%, όπως το ίδιο τους το Σύνταγμα ορίζει.

8. Ο ΠτΔ του Σκοπιανού κράτους, Γκιόργκι Ιβανόφ, ουδέποτε υπέγραψε αυτήν την «συμφωνία» η οποία και εξαιτού του λόγου είναι άκυρη.

9. Οι εκπρόθεσμες συνταγματικές μεταρρυθμίσεις στο Σύνταγμα του Σκοπιανού κράτους είναι σκόπιμα ελλιπείς, διαιωνίζουν τον ψευτο-αλυτρωτισμό και κοινοποιήθηκαν δια προκλητικά παράνομης ρηματικής διακοίνωσης στην Ελλάδα. Η εν λόγω ρηματική διακοίνωση δεν φέρει -ως οφείλετο- την υπογραφή του κ. Ιβανόφ.

10. Η ρηματική διακοίνωση των εκπόρθεσμων Συνταγματικών μεταρρυθμίσεων του Σκοπιανού κράτους προς την Ελλάδα δεν φέρει -ως οφείλετο- την υπογραφή του ΠτΔ, κ. Ιβανόφ.

11. Στα εμπορικά ζητήματα της «συμφωνίας» υπάρχουν σοβαρά ελλείμματα νομιμότητας, και γίνεται εξόφθαλμη χρήση παραπειστικών όρων, πράγμα που απαγορεύει το διεθνές δίκαιο. Συγκεκριμένα η επίλυση εμπορικών προβλημάτων προβλέπεται να συμβεί μετά πενταετία, χωρίς να υπάρχει θεματοφύ-

λακας εκτελεστότητας και σαφής υποχρεωτική νομική διαδικασία, παρά μόνο εθελοντική. Τούτο συνιστά **παραπειστική διατύπωση** η οποία απαγορεύεται σε μία συμφωνία, γιατί παραβιάζει τις διεθνείς αρχές περί «Σαφήνειας» και «Καλής Πίστης».

12. Το Σκοπιανό κράτος και οι πολίτες του, χρησιμοποιούν μέχρι και σήμερα (!) κατ' επανάληψη το **ονόμα «Μακεδονία» αποκλειστικώς**, χωρίς το «Βόρεια», καταπατώντας συνεχώς τα όσα υπεγράφησαν περί erga omnes. **Οι μέχρι σήμερα καταγραμμένες μεγάλες παραβιάσεις τους ξεπερνούν τις πενήντα** με επίκεντρο (και όχι μόνο) την μη τήρηση του άρθρου 6 της «συμφωνίας». Συναφή μέγιστα ζητήματα είναι: **α. τα ψευδο-αλυτρωτικά σε βάρος της Ελλάδος σύμβολα** τα οποία υπάρχουν σε χαρτονομίσματα και νομίσματα του εν λόγω κράτους. **β. Τα δεκάδες χιλιάδες Σκοπιανά διαβατήρια** με την ένδειξη «Δημοκρατία Μακεδονίας» τα οποία τυπώθηκαν λίγες μέρες πριν από την υπογραφή της «συμφωνίας». **γ. Τα όσα εμπεριέχονται στους στίχους του Εθνικού τους Ύμνου.**

Συνοπτικά και χωρίς ανάλυση, οι «Δώδεκα λόγοι ακύρωσης» έγιναν γνωστοί προεκλογικά στο πανελλήνιο, ως «Επιστολή στον κ. Κ. Μητσοτάκη» η οποία δημοσιεύθηκε (19/6/2019) στην εφημερίδα «Η Καθημερινή», έγινε πρωτοσέλιδο (25/6/2019) στην Εφημερίδα των Συντακτών και αναρτήθηκε από πλήθος διαδικτυακών ΜΜΕ, όπως SKAI.gr, κ.α. Η «Επιστολή» υπογεγραμμένη από 73 διακεκριμένους επιστήμονες διακινήθηκε από τον «Σύνδεσμο Προάσπισης Μακεδονίας Θράκης», και τελικά, στις 20/7/2019, κατετέθη στο προεδρείο της βουλής των Ελλήνων. Έτσι αποτελεί επισήμως δημόσιο έγγραφο στο αρχείο της βουλής και είναι το μόνο μέχρι τώρα όπου αναφέρονται συγκεκριμένα «Δώδεκα λόγοι ακύρωσης της Συμφωνίας των Πρεσπών». Από αυτό το έγγραφο μπορεί να ξεκινήσει μία επόμενη πατριωτική κυβέρνηση προκειμένου να ακυρώσει την «συμφωνία» της ντροπής.

Είναι βέβαιο, ότι υπάρχουν και άλλες παρανομίες στην **διμερή, διακρατική** «Συμφωνία Πρεσπών». Όμως και μόνο

βάσει των όσων εξετάθησαν αυτή τελεί υπό αίρεση και μπορεί να καταγγελθεί οποτεδήποτε στο μέλλον. Είναι πρωτίστως ακυρώσιμη, γιατί ολόκληρη αποτελεί προϊόν ψεύδους, εξαπάτησης, και βρίθει πλαστών και παραπειστικών στοιχείων. Έτσι παραβιάζονται βάναυσα οι προαναφερθείσες κορυφαίες αρχές του διεθνούς δικαίου.

Στη διεθνή νομολογία το ψεύδος δεν παράγει δίκαιο ούτε μία «συμφωνία» που βασίζεται στο ψεύδος μπορεί να μετέχει της παγκόσμιας εννόμου τάξεως.

Η μεγάλη πλειοψηφία του λαού απαιτεί ακύρωσή της. Είτε με κυβερνητική ρηματική διακοίνωση κατ' αρχάς στον ΟΗΕ είτε με διενέργεια δημοψηφίσματος στην Ελλάδα. Η «συμφωνία» μπορεί να ακυρωθεί με επαναφορά του θέματος στη Βουλή, ως μείζονος εθνικής σημασίας ζήτημα. Έτσι έγινε με ανάλογες συμφωνίες το 1924 και το 1926, οι οποίες είχαν κατατεθεί στην τότε Κοινωνία των Εθνών.

Δύο πράγματα είναι βέβαια: ότι ο ελληνικός λαός ποτέ δεν θα ξεχάσει και δεν θα συγχωρήσει την υπογραφή και διατήρηση αυτής της επαχθούς «συμφωνίας». Όπως και το ότι ποτέ δεν θα πάψει να αγωνίζεται και να θυσιάζεται, αν χρειαστεί στο μέλλον, για την **Μακεδονία η οποία είναι μία και ελληνική**.

* Τμήμα εισήγησης του Γ.Ρ. στην Επιστημονική ημερίδα με τίτλο: **Λόγοι ακύρωσης της «Συμφωνίας των Πρεσπών»**, Θεσσαλονίκη, 4 Σεπτεμβρίου 2019, 19.00, Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών. Διοργάνωση: Πανελλήνια Ομοσπονδία Πολ. Συλλ. Μακεδόνων και Παμμακεδονικές Ενώσεις Υψηλίου.